

Lukuharrastus

Yksi Väinön varhaisimmista muistoista lukemiseen liittyen kohdistuu kirjaan nimeltä *Tuhannen ja yhden yön tarinoita*. Tarkemmin kertomukseen *Ali Baba ja neljäkymmentä rosvoa*. Kirja oli ollut lainassa Linnan perheessä vanhemmilla sisaruksilla ja Väinökin sitä selaillut ja tavannut. Pieni Väinö oli kuvitellut Ali Baban ja rosvojen luolan Linnankalliolla. Hän oli pelännyt rotkoa Linnakalliolla, koska siellä hänen mielikuvituksessaan lymysivät Ali Baba ja hänen neljäkymmentä rosvoaan.

Lukuharrastus alkoi toisena kouluvuonna. Honkolan koulun kirjasto toi kaunokirjallisuuden Väinön elämään. Se avasi Väinölle tien aivan uudenvälisiin maailmoihin. Väinö luki lähes kaiken, mitä käsiinsä sai. Hän upposi kirjojen maailmaan täysin ja saattoi lukea useita tunteja putkeen. Usein hän oli niin keskittynyt lukemiseen, että muut saivat huhuilla häntä useampaan otteeseen ennen kuin hän havahtui. Lukiessaan hän

usein paineli nenäänsä ja venytti huultansa.

Väinöllä oli myös tapana kertoa kirjojen sisällöstä ja saarnata muille lapsille. Kangasmäen poikajoukossa hän istui yleensä aidan päällä puhumassa ja sai lempinimen Kangasmäen profeetta. Toiselta

lempinimeltään hän oli Pappi. Kolmanelta Leuhu, koska kulki takinliepeet auki lepattaen. Saarnat olivat humoristisia ja oivaltavia. Monesti kaveriporukassa jo odotettiin, mitä Väinö seuraavaksi sanoo. Väinön sisko Alli muistelee:

”Erään saarnan lopetus kuului: Amen plottis, kaikki menköön omaan koppis.”

Kun Väinö pääsi lukemisessa vauhtiin, luki hän enemmän romaaneja kuin läksyjä. Läksyt hoidettiin kyllä, mutta kirjat olivat tärkeysjärjestyksessä selkeästi ensimmäisenä. Väinö on itse myöhemmin muistellut tätä ja todennut, että vaikka läksyt saattoivat kärsiä lukemisesta, niin lukeminen antoi kuitenkin kestävä pohjan myöhempää kirjallisuuden harrastamista varten.

Kansakoulun jälkeen Väinö alkoi käydä kirkonkylällä kirjastossa. Matkaa kirkonkylälle oli noin viisi kilometriä ja sinne kuljettiin kävellen. Usein Väinö ja ystävänsä Onni Tuomi menivät yhtä matkaa. Erityisiä lempikirjoja olivat kaikki seikkailuaiheiset kirjat, mutta kirjastosta lainattiin paljon muutakin. Jopa Ilmari Kiannon Punainen viiva. Väinö pohti myöhemmin, että mitä hän mahtoi kirjasta ymmärtää tuolloin.

”Nuorena poikana jo töissä ollessaan Väinön eväät oli paketoitu vanhoihin sanomalehtiin. Näitä lehtiä hän luki sitten syömisen ohessa.” Näin muisteli aikanaan Linnan naapurissa asunut Reijo Pohjonen isänsä kertoneen.

Lainausajan		Lainakortin saantia koskevat tiedot	Lainautuksen luku				
N:o	Nimi, ammatti, osoite y. m.		Muistutuksia	19	19	19	19
106	Liiska Maija pöytäkirja	30/5 32					
107	Anttonen, Jenny nuku	30/5 32					
108	Maanen Maari tyttö	30/5 32					
109	Helin, Elsa nuku	30/5 32					
110	Niemi, Anna taloyhtiön tytär	30/5 32					
111	Niemi, Lempi koululainen	3/4 32					
112	Anna Väinö koululainen	3/4 32					